

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

Poslovni broj: P-398/2024-17

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji toga suda Ileani Bebek, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Hrovata OIB: 44381726441, Kriška 24, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Marta Šimrak Lukavski, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženice Valentine Stanojević, OIB: 80260576615, Viktora Kovačića 3, Zagreb, koju zastupa punomoćnik Andrej Bošnjak, odvjetnik u Zagrebu, po tužbi radi utvrđenja prava služnosti prolaza, provoza i progona, te po protutužbi radi ukidanja prava služnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. ožujka 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženice, 29. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se osnovanim tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se postojanje prava služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženice Valentine Stanojević, OIB: 80260576615 za korist nekretnine kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135, površine 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m², upisana u zk.ul.br. 663 k.o. Augušanovec kao povlasnog dobra u vlasništvu tužitelja Ivana Hrovata, OIB: 44381726441 i to u površini služnosti od 36,50 m² prema skici lica mjesta sudskog vještaka za geodeziju Vladimira Zelenike od 13. studenog 2020., a koja skica lica mjesta je sastavni dio ove presude, a što je tuženica Valentina Stanojević, OIB: 80260576615 dužna priznati i trpjeti upis prava služnosti provoza, progona i prolaza u korist kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec a preko kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec u zemljišnim knjigama, jer će u protivnom isto zamijeniti pravomoćna presuda, sve u roku od 15 dana.“

II. Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev koja glasi:

„Ukida se pravo služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženice Valentine Stanojević, OIB:

80260576615 osnovana za korist kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135, površine 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m², upisana u zk.ul.br. 663 k.o. Augušanovec kao povlasnog dobra u vlasništvu tužitelja Ivana Hrovata, OIB: 44381726441 označene u skici lica mjesta od 30. lipnja 2022. slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku Vladimiru Zelenika i to u širini od 3,17/2,53 m i u dužini od 13,79/13,97 m.

Nalaže se tužitelju Ivanu Hrovatu, OIB: 44381726441 da ukloni zelenu ogradu i drva s dijela nekretnine tuženice Valentine Stanojević, OIB: 80260576615, kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec koja ograda je označena na skici lica mjesta od 30. lipnja 2022., izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku Vladimiru Zelenika, slovima A-H, te da preda u posjed tuženici dio nekretnine kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec, označena na skici lica mjesta od 30. lipnja 2022., izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku Vladimiru Zelenika, slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A na kojem dijelu tužitelj odlaže i drva, sve u roku od 15 dana.“

III. Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.728,90 eura sa zateznim kamatama od 29. travnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je vlasnik i posjednik nekretnine upisane u zk.ul.br. 663 u k.o. Augušanovec i to kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135 u Augušanovcu površine 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m². Tuženica je vlasnica nekretnine upisane u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec i to kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv. Predmetne nekretnine su međašne nekretnine. Tužitelj je kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135 površine od 539 m² kupio od tadašnjeg vlasnika i posjednika Milana Sukalića o čemu je sastavljen Privremeni kupoprodajni ugovor od 26. srpnja 1975. kada je tužitelj stupio u posjed predmetne nekretnine. Tužitelj je isplatio kupoprodajnu cijenu u cijelosti što je vidljivo iz Potvrde od 1. lipnja 1976. Kako predmetna nekretnina nije bila palcelirana tužitelj je u trenutku kupoprodaje kupovao dio nekretnine označene kao kč.br. 152 k.o. Augušanovec u površini od 150 čhv. U vrijeme sklapanja Privremenog kupoprodajnog ugovora prodavatelj Milan Sukalić je bio jedini i isključivi vlasnik cijele kč.br. 152 k.o. Augušanovec. Nekretnina koju je kupio tužitelj, u vrijeme kupoprodaje nije imala pristup na javnu prometnicu, tadašnji vlasnik prodavatelj Milan Sukalić i tužitelj prilikom sklapanja Privremenog kupoprodajnog ugovora osnovali su pravo služnosti prolaza i provoza na dijelu kč.br. 152 (a danas je to kč.br. 152/1 u vlasništvu tuženice) za korist kč.br. 152/5 u vlasništvu tužitelja, što je bio i uvjet tužitelja pri kupoprodaji. Tako je 26. srpnja 1975. Privremenim kupoprodajnim ugovorom osnovano i pravo služnosti puta na kč.br. 152/1 za korist kč.br. 152/5. Nakon tužitelja preostali dio kč.br. 152 k.o. Augušanovec (danas kč.br. 152/1) kupila je Mirjana Jerinić. Tužitelj i Mirjana Jerenić su predmetnu nekretninu parcelirali, upisali svoje

vlasništvo i to na kč.br. 152/1 za korist Mirjane Jerinić, a na kč.br. 152/5 za korist Ivana Hrovata. Između stranaka je bila nesporna činjenica da je za korist kč.br. 152/5 a preko kč.br. 152/1 bila osnovana služnost predmetnog puta. Iz tog razloga su Ivan Hrovat i Mirjana Jerinić pokrenuli postupak radi utvrđenja prava vlasništva i utvrđenja prava služnosti prolaza i provoza i progona preko kč.br. 152/1 za korist kč.br. 152/5. U tu svrhu je donesena pravomoćna presuda broj P-188/1976 Općinskog suda u Velikoj Gorici od 26. svibnja 1976. kojom je tužitelj stekao pravo vlasništva kč.br. 152/5 od 150 čhv k.o. Augušanovec, te je utvrđeno postojanje prava služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 u širini od 3 m i dužini od 22 m, za korist kč.br. 152/5 kako je upisano i zabilježeno u prijavnom listu Ureda za katastar u Velikoj Gorici broj 372/1976 od 15. ožujka 1976. Na temelju navedene presude pokrenut je izvršni postupak pod poslovnim brojem I-400/76 (Z-1004/76) radi bestereznog otpisa kč.br. 152/5 za korist tužitelja uz istovremenu uknjižbu prava služnosti te je 23. rujna 1976. doneseno rješenje Općinskog suda u Velikoj Gorici, zemljišnoknjižni odjel kojim se dozvoljava predloženo izvršenje. Na temelju osnovanog prava služnosti tužitelj je 1976. ishodio i građevinsku dozvolu za slobodno-stojeći objekt-vikend kuću prema urbanističkim uvjetima građenja iz kojih je vidljivo da prilaz do nekretnine tužitelja ide preko nekretnine tuženice. U trenutku kada je tuženica (2018. godine) postala vlasnicom kč.br. 152/1 ista je počela osporavati tužitelju postojanje prava služnosti to je tužitelj bio prisiljen ustati tužbom. Dio nekretnine, sada u vlasništvu tuženice, označen je kao kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec u širini od 3 m i dužini od 22 m, isključivo se koristi u naravi kao put prema nekretnini tužitelja i nema drugu svrhu. Tužitelj je predmetni put uredio, nasuo šljunkom, postavio dvorišna vrata te isti održava i nesmetano koristi od 1975. do danas. Prednica tuženice je postavila svoju ogradu uz put koji je osnovan na njenoj nekretnini za korist nekretnine tužitelja, što predstavlja još jedan dokaz o činjenici postojanja služnosti i njenog izvršavanja tijekom niza godina. Kako tužitelja nitko nije ometao u njegovu vršenju prava prolaza i progona više od 40 godina tužitelj predlaže donošenje presude kojom će se utvrditi da tužitelj ima pravo služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženice za korist nekretnine oznake kč.br. 152/5 kao povlasnog dobra u širini od 3 m i dužini od 22 m, što je tuženica dužna priznati i trpjeti upis prava služnosti u korist kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec, sve uz naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu tuženica navodi da je tužitelj vlasnik i posjednik kč.br. 152/5 kuća za odmor i dvorište u Augušanovcu upisane u zk.ul.br. 663 k.o. Augušanovec, a da je tuženica vlasnica kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. Luki upisane u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec i da su predmetne nekretnine međašne nekretnine. Tuženica ne spori da je tužitelj kupio dio nekretnine kč.br. 152, a preostali dio kč.br. 152 da je kupila Mirjana Jerinić. Također tuženica ne spori da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Velikoj Gorici od 26. svibnja 1976., broj P-188/1976 u pravnoj stvari tužiteljice Mirjane Jerinić i Ivana Hrovata protiv tuženika Ane Patrik i Ferdinanda Patrika utvrđeno pravo služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona širine 3 m i dužine 22 m preko kč.br. 152/1 u korist kč.br. 152/5 u zk.ul.br. 663 k.o. Augušanovec.

2.1. Međutim, tužitelj pravo služnosti nikada nije upisao u zemljišne knjige kao stvarni teret na kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec. Tuženica je pravo vlasništva na kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec stekla uknjižbom od 16. kolovoza 2018., pod poslovnim brojem Z-

7425/2018, a temeljem Ugovora o darovanju od 11. svibnja 2017. i Anexa tog Ugovora od 19. lipnja 2018. od kada i posjeduje nekretninu na način da obavlja posjedovne radnje (košnju, uređivanje i dr.). Naime, tuženica je nekretninu stekla darovanjem od sina Dimitrija Vinzenza Jerinića koji je nekretninu naslijedio nakon smrti svojeg oca Dietera Wilhelma Jerinića kao izvanknjižno vlasništvo, a koji je bio suprug Mirjane Jerinić.

2.2. Nakon što je tužitelj pred Općinskim sudom u Velikoj Gorici, Zemljišnoknjižnim odjelom podnio prijedlog za uknjižbu prava služnosti, koji se vodio pod brojem Z-6680/18, a u kojem trenutku je tuženica saznala uopće za postojanje prava služnosti i kada je počela istraživati utvrdila je da se tužitelj proširio na njezinu nekretninu na način da je stavio ogradu na nekretninu u vlasništvu tuženice. Tuženici nikada nitko nije rekao da tužitelj na tom dijelu ima pravo služnosti, niti je to pravo upisano u zemljišnim knjigama. Dakle, tuženica je prilikom upisa prava vlasništva u odnosu na kč.br. 152/1 postupala s povjerenjem u zemljišne knjige i nije znala da tužitelj ima bilo kakvo pravo služnosti na nekretnini kč.br. 152/1 na kojoj je ona u dobroj vjeri upisala svoje pravo vlasništva 2018. te je već zbog toga tužbeni zahtjev neosnovan.

2.3. Tuženica, međutim ističe da tužitelj ima ulaz na nekretninu kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec preko svoje nekretnine kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec koja se nalazi uz samu cestu, a iza nje se nalazi kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec. Česticu kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec tužitelj je stekao temeljem Ugovora o kupoprodaji od 6. kolovoza 2004. sklopljenog s Mirjanom Jerinić od kada je tužitelj čestice kč.br. 145/9 i kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec spojio u jednu česticu, što u naravi predstavlja cjelinu, obje su čestice ograđene od ceste, na česticu kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec ulazi se preko ograde koja se nalazi uz cestu, te cijelo vrijeme tužitelj preko kč.br. 145/9 ima prolaz i prolazi do kč.br. 152/5. Česticu kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec tužitelj je temeljem Ugovora o darovanju od 24. listopada 2018. darovao svojoj kćeri Gorani Cvetnić koja čestica zajedno s česticom kč.br. 152/5 u naravi predstavlja cjelinu. S obzirom da tužitelj još od 2004. godine ima pravo prolaza do svoje nekretnine preko kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec njegovo pravo služnosti je izgubilo razumnu svrhu, jer preko kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec tužitelj ima prikladniji prolaz do svoje kč.br. 152/5. Stoga čak i da su ispunjene pretpostavke za utvrđenje prava služnosti, iako tuženica tvrdi da nisu, jer se ne mogu suprotstaviti njezinom povjerenju u zemljišne knjige ispunjene su pretpostavke za ukidanje te služnosti. Stoga tuženica predlaže ukidanje prava služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženice osnovana u korist kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135, površine 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m², upisana u zk.ul.br. 663 k.o. Augušanovec kao povlasnog dobra u vlasništvu tužitelja i tu u širini od 3 m i u dužini od 22 m, kao i da se naloži tužitelju da ukloni ogradu i drva s dijela nekretnine tuženice kč.br. 152/1 označene na skici lica mjesta izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku i da preda u posjed tuženici dio nekretnine kč.br. 152/1 označene na skici lica mjesta izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku, sve uz naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama.

3. Stranke su nakon izrade nalaza i mišljenja vještaka ing. geodezije Vladimira Zelenike uredile tužbu i protutužbu s obzirom na to da je vještak u nalazu i mišljenju na skici lica mjesta prikazao prolaz (put) za koji tužitelj traži utvrđenje postojanja

prava služnosti provoza, prolaza i progona (označeno točkama), a tuženica ukidanje prava služnosti.

3.1. Tako je tužitelj podneskom od 3. ožujka 2021. (list 135 spisa) uredio tužbeni zahtjev na način da predlaže da se utvrdi postojanje prava služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Auguštanovec kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženice za korist nekretnine kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135, površine 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m², upisana u zk.ul.br. 663 k.o. Auguštanovec kao povlasnog dobra u vlasništvu tužitelja i to u površini služnosti od 36,50 m² prema skici lica mjesta sudskog vještaka za geodeziju Vladimira Zelenike od 13. studenoga 2020., a koja skica lica mjesta je sastavni dio ove presude, a što je tuženica dužna priznati i trpjeti upis prava služnosti provoza, progona i prolaza za korist kč.br. 152/5 k.o. Auguštanovec, a preko kč.br. 152/1 k.o. Auguštanovec u zemljišnim knjigama, jer će u protivnom isto zamijeniti pravomoćna presuda, sve uz naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama.

3.2. Podneskom od 31. kolovoza 2022. (list 318 spisa) tuženica je uredila protutužbu na način da se ukine pravo služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Auguštanovec kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženice osnovana u korist kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135, površine 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m², upisana u zk.ul.br. 663 k.o. Auguštanovec kao povlasnog dobra u vlasništvu tužitelja kako je to označeno u skici lica mjesta od 30. lipnja 2022., slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku Vladimiru Zeleniku i to u širini od 3,17/2,53 m i u dužini od 13,79/13,97 m, te da se naloži tužitelju da ukloni zelenu ogradu i drva s dijela nekretnine tuženice kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Auguštanovec, koja ograda je označena na skici lica mjesta od 30. lipnja 2022., izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku Vladimiru Zeleniku, slovima A-H, te da preda u posjed tuženici dio nekretnine kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. luki površine 160 čhv upisana u zk.ul.br. 662 k.o. Auguštanovec, označena na skici lica mjesta od 30. lipnja 2022., izrađenoj po ovlaštenom geodetskom vještaku Vladimiru Zeleniku, slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A na kojem dijelu tužitelj odlaže i drva, sve to u roku od 15 dana, uz naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama.

4. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u priložene izvatke iz zemljišne knjige (list 5 i 6 spisa), kopiju katastarskog plana (list 7 spisa), u Privremeni kupoprodajni ugovor od 26. srpnja 1975. (list 8 spisa), preslik potvrda od 1. lipnja 1976. (list 9 spisa), presliku presude broj P-188/1976 od 26. svibnja 1976. (list 10, te 55-56 spisa), presliku prijedloga tražitelja izvršenja (list 11 spisa), preslik urbanističkih uvjeta građenja (list 12-13 spisa), preslik građevinske dozvole od 29. rujna 1976. (list 14-15 spisa), u izvatke iz zemljišne knjige uz povijesni prikaz (list 25-27, te 30 spisa), preslik rješenja o nasljeđivanju (list 28 spisa), prijedlog za uknjižbu prava služnosti pod brojem Z-6680/18 (list 29 spisa), preslik Ugovora o kupoprodaji nekretnina za kč.br. 145/9 (list 32-34 spisa), Aneks ugovora o kupoprodaji nekretnina (list 36-37 spisa), izvršen je uvid u priložene fotografije (list 89-98, list 184-206 spisa, list 251-257, list 274-278 spisa), proveden je uviđaj na licu mjesta 14. rujna 2020. uz prisutnost stalnog sudskog vještaka ing. geodezije Vladimira Zelenika, izvršen je uvid u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ing. geodezije Vladimira Zelenike od 21.

studenoga 2020. (list 111-127 spisa), u dopunu nalaza od 14. travnja 2021. (list 169 spisa), u očitovanje vještaka od 30. lipnja 2022. (list 308-314 spisa), očitovanja (potvrde) MUP-a (list 325-329 spisa), proveden je uviđaj na licu mjesta 13. listopada 2025. na kojem su dopunski saslušani tužitelj i tuženica (list 390-396 spisa), u tijeku postupka kao stranke u postupku saslušani su tužitelj Ivan Hrovat te tuženica Valentina Stanojević (list 171-174 spisa) svjedoci Stjepan Škrinjarić (list 237 spisa), Marica Škrinjarić (list 237-238 spisa), Darija Miljković (list 238 spisa), Zdenko Lovrin (list 239 spisa), Gorana Cvetnić (list 402-403 spisa), Stjepan Škrinjarić (list 402 spisa), Irena Brnada (list 406-407 spisa) i Dimitrije Vinzenzo Jerinić (list 407-408 spisa).

5. Na temelju izvedenih dokaza, cijeneći svaki izvedeni dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 - dalje: ZPP) sud je utvrdio činjenice iz kojih proizlazi da je tužbeni zahtjev osnovan, dok je neosnovan protutužbeni zahtjev.

6. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-77/2023-3 od 2. srpnja 2024. ukinuta je presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici broj P-498/2018-72 od 21. listopada 2022. i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje pred drugog suca.

7. U daljnjem nastavku postupka stranke su predložile izvođenje uviđaja na licu mjesta sa prijedlogom da sud dopunski sasluša stranke na uviđaju, predložile su saslušanje svjedoka Gorane Cvetnić, Stjepana Škrinjarića, Irene Brnada i Dimitrija Vinzenza Jerinića, te je sud zbog načela neposrednosti sukladno prijedlogu izveo po strankama predložene dokaze.

7.1. Na ročištu 11. prosinca 2024. (list 369 spisa) stranke su se suglasile da se na uviđaj na licu mjesta ne poziva stalni sudski vještak geodezije, s obzirom da na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ing. geodezije Vladimir Zelenika, stranke nisu imale primjedbi.

8. Stalni sudski vještak ing. geodezije Vladimir Zelenika u svom nalazu i mišljenju je naveo da je na uviđaju od 14. rujna 2020. pristupio vještačenju radi utvrđenja prava služnosti prolaza i provoza vozilima preko kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec kao poslužne nekretnine koja čestica je u vlasništvu tuženice za korist čestice kč.br. 152/5 kao povlasne nekretnine koja čestica je u vlasništvu tužitelja.

8.1. Vještak je naveo da prema uvidu u zemljišnu knjigu kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135 u Augušanovcu površine 36 m² i dvorište u Augušanovcu površine 503 m² ukupne površine 539 m² upisana u zk.ul.br. 663 k. o. Augušanovec te je kao vlasnik upisan Ivan (Hubert) Hrovat, Zagreb, Joze Laurenčića 12 u 1/1 dijela. Kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol Luki površine 160 čhv upisana je u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec te je kao vlasnik upisana Valentina Stanojević, Zagreb, Ulica Viktora Kovačića 3 u 1/1 dijela. Kč.br. 145/9 oranica Augušanovec površine 755 m² upisana je u zk.ul.br. 842 k.o. Augušanovec te je kao vlasnik upisana Gorana Cvetnić, Ulica Petra Zrinskog 7, Velika Gorica u 1/1 dijela.

8.2. Nadalje vještak je naveo, da je temeljem zapisnika o uviđaju održanom 14. rujna 2020., ponovo izašao na teren bez sudske komisije te je izvršio cjelokupno snimanje nekretnina koje se navode u zapisniku. Na terenu je zatekao stranke u postupku koje su bile prisutne za vrijeme geodetskog snimanja, na skici lica mjesta prikazao je postavljenu drvenu žičanu ogradu koja se nastavlja kao žičana ograda na betonskom parapetu te završava na željeznom stupu gdje se želi ostvariti pravo služnosti prolaza i provoza. Opisana ograda zajedno sa žičanom ogradom i živicom s istočne strane kč.br. 152/5 obuhvaća i kč.br. 145/9 te zajedno čine cjelinu. Iako navedene kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 u naravi čine jednu cjelinu a tako su i ograđene vidljiva je prirodna međa odnosno pokos koji počinje s južne strane međašne linije prema sjeveru gdje je kč.br. 152/5 viša od kč.br. 145/9 za 2,5 m odnosno čestice su denivelirane te se na tom mjestu nalaze drvene stepenice za savladavanje visinske razlike. Također je vještak snimio i kč.br. 152/1 koja je na mjestu gdje tužitelj želi ostvariti pravo služnosti pravo prolaza i provoza do svoje nekretnine ograđena ruševnim betonskim zidom s drvenom ogradom. Na uvećanom detalju u M 1:200 vještak je prikazao širinu i dužinu površinu od 36,50 m² za koju se predlaže služnost, ucrtao je željezni stup s dva panta te betonski plato na čestici tužitelja na koji bi pristupao svojim vozilom. Skicu lica mjesta vještak je preklapio na orto foto kartu radi lakše preglednosti.

8.3. Stalni sudski vještak Vladimir Zelenika ing. geodezije je po prigovoru tuženice izradio dopunu nalaza i mišljenja od 14. travnja 2021. u kojoj dopuni je vještak naveo da u potpunosti ostaje pri svom nalazu i mišljenju od 13. studenoga 2020. radi utvrđenja prava služnosti prava prolaza i provoza vozilom preko kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec kao poslužne nekretnine koja čestica je u vlasništvu tuženice za korist čestice oznake kč.br. 152/5 kao povlasne nekretnine koja čestica je u vlasništvu tužitelja.

8.4. U očitovanju od 30. lipnja 2022. stalni sudski vještak je naveo da ispravlja svoj nalaz i mišljenje u odnosu na stepenice (koje se nalaze na kč.br. 145/9), te navodi da je u nalazu i mišljenju pogrešno stepenice označio drvenima.

9. Stranke nisu imale primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, koji ovaj sud u cijelosti prihvaća te ga ocjenjuje stručnim i objektivnim budući je dan na temelju priležne dokumentacije u spisu i u skladu sa utvrđenim stanjem na licu mjesta, te po osobi koja raspolaže potrebnim stručnim i naučnim znanjima za utvrđivanje odlučnih činjenica.

10. Prilikom uviđaja na licu mjesta 14. rujna 2020. sud je neposrednim opažanjem utvrdio da na čestici tuženice kč.br. 152/1 postoji drvena ograda koja je postavljena na betonske temelje i ograda je učvršćena na okrugle željezne cijevi na razmak od 2 metra, betonski temelji su ispucani na više mjesta zbog konfiguracije terena budući da je teren s usponima i brdovit kao i zbog klizišta terena, a uz tu ogradu se nalazi dio uz koji tužitelj ističe da od 1975. tim dijelom čestice tuženice prolazi pješice i vozilom do svoje kuće. Također je utvrđeno da se na čestici tužitelja kč.br. 152/5 nalazi kuća te od kuće na oko 5 metara udaljenosti nalazi se nagla strmina prema čestici kč.br. 145/9 koja je u vlasništvu Gorane Cvetnić (kćeri tužitelja) te između čestice kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 ne postoji nikakva ograda, te se zapaža na terenu da su sa južne strane, čestice kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 ograđene istom drvenom ogradom, te da je čestica kč.br. 145/9 ograđena željeznom žičanom ogradom koja

ograda prolazi uz glavnu cestu, te da postoje u naravi ulazna vrata dužine oko 6 m kroz koju ogradu se ulazi s glavne ceste na česticu kč.br. 145/9, da je navedena čestica široka oko 15 m i duga oko 6 m, te da ima dovoljno prostora da se može parkirati više automobila na toj čestici ali zbog konfiguracije terena i nagle strmine koja je dužine oko 2 m sa čestice kč.br. 152/5 prema čestici kč.br. 145/9, zbog navedene konfiguracije terena i postojeće strmine automobilom se ne može doći s čestice kč.br. 145/9 na česticu kč.br. 152/5 ali se može pješice budući da postoje stepenice kojima se ide s čestice kč.br. 145/9 na česticu kč.br. 152/5.

9.1. Prilikom uviđaja na licu mjesta 13. listopada 2025. sud je neposrednim opažanjem utvrdio da na nekretnini tuženici kč.br. 152/1 postoji put, posut kamenjem i na dijelovima zaraslom travom, koji put vodi prema nekretnini tužitelja kč.br. 152/5. Uz sporni put (sa gornje strane, gledajući sa glavne ceste) se nalazi i betonski zid koji je u ruševnom stanju zbog klizišta. Do nekretnine tužitelja se može doći betonskim stepeništem u kosini od cca 45 stupnjeva, koje stepenište se nalazi na čestici treće osobe kč.br. 145/9 (kćeri tužitelja). Na česticu kč.br. 145/9 kolni ulaz iznosi u širini od cca 6 m. Između čestice kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 ne postoji značajna međa, kao niti između čestica kč.br. 152/1 i kč.br. 152/5.

10. U odnosu na tužbeni zahtjev, kojim tužitelj zahtijeva utvrđenje prava stvarne služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona za korist nekretnine u svojem vlasništvu oznake kč.br. 152/5 kao povlasnog dobra i to na teret nekretnine u vlasništvu tuženice oznake kč.br. 152/1 kao poslužnog dobra, i to u površini služnosti od 36,50 m², prema skici lica mjesta koja je sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke, ing. geodezije Vladimira Zelenike od 13. studenoga 2020., te da je tuženica kao vlasnica poslužnog dobra dužna trpjeti upis toga prava služnosti u zemljišnoj knjizi. U činjeničnim navodima tužbe tužitelj navodi da se stvarnom služnosti služi više od 40 godina, a koja služnost preko nekretnine kč.br. 152/1 postoji od 1975. kada je sklopio Privremeni kupoprodajni ugovor od 26. srpnja 1975. i osnovao služnost provoza i prolaza preko kč.br. 152/1, da je služnost utvrđena i pravomoćnom presudom Općinskog suda u Velikoj Gorici broj P-188/1976, te naposljetku i neprekinutim izvršavanjem prava služnosti od 26. srpnja 1975. do danas.

11. U odnosu na protutužbeni zahtjev tuženica traži ukidanje prava stvarne služnosti provoza, prolaza i progona preko nekretnine kč.br. 152/1, u korist nekretnine kč.br. 152/5 prema skici lica mjesta koja je sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke, ing. geodezije Vladimira Zelenike od 30. lipnja 2022. označene slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A i to u širini od 3,17/2,53 m i u dužini od 13,79/13,97 m, kao i da se naloži tužitelju uklanjanje ograde i drva sa dijela nekretnine tuženice. U činjeničnim navodima tuženica navodi da je služnost izgubila svoju svrhu jer tužitelj do svoje nekretnine ima drugi jednako prikladan put i to preko kč.br. 145/9 k.o. Augaštanovec, koja se nalazi uz samu cestu, a iza nje se nalazi kč.br. 152/5 k.o. Augaštanovec. Navedenu česticu kč.br. 145/9 je tužitelj zajedno sa suprugom stekao temeljem Ugovora o kupoprodaji sklopljenog sa Mirjanom Jerinić dana 6. kolovoza 2004., te je tužitelj kč.br. 145/9 i kč.br. 152/5 spojio u jednu česticu koje u naravi čine cjelinu te su obje čestice ograđene od ceste. Česticu kč.br. 145/9 je tužitelj darovao svojoj kćeri temeljem Ugovora o darovanju od 24. listopada 2018.

12. Radi utvrđenja odlučnih činjenica sud je izvršio uvid u materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu i utvrdio:

- da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine u k.o. Augušanovec zk.ul.br. 663 i to kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135 u Augušanovcu 36 m² i dvorište površine 503 m² sveukupne površine 539 m²,

- da je tuženica vlasnik i posjednik nekretnine u k.o. Augušanovec zk.ul.br. 662 i to kč.br. 152/1 oranica Reber u Dol. Luki površine 160 čhv,

- da položajno pravo služnosti ide preko nekretnine tuženice koji je označen u skici lica mjesta ing. geodezije Vladimira Zelenike slovima A-B-C-D-E-F-G-H površine 36,50 m²,

- da u zemljišnoj knjizi nije upisano pravo služnosti provoza, prolaza i progona na kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec, kao poslužnoj nekretnini, za korist povlasne nekretnine kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec,

- da se do kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec, koja nema direktne veze s javnim putem, može doći preko kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec u vlasništvu Gorane Cvetnić (kćeri tužitelja) i to preko betonskih stepenica,

- da je tužitelj nekretninu sada kč.br. 152/5 kuća za odmor broj 135 površine od 539 m², kupio temeljem Privremenog kupoprodajnog ugovora od 26. srpnja 1975. sklopljenog sa tadašnjim vlasnikom i posjednikom Milanom Sukalićem, za koju nekretninu je isplaćena u cijelosti kupoprodajna cijena, a koja nekretnina nije bila parcelirana, pa je tužitelj kupio dio nekretnine označene kao kč.br. 152 u površini od 150 čhv,

- da nekretnina koju je kupio tužitelj nije imala pristup na javnu prometnicu, te su prodavatelj Milan Sukalić i tužitelj prilikom sklapanja Privremenog kupoprodajnog ugovora od 26. srpnja 1975. osnovali pravo služnosti prolaza i provoza na dijelu kč.br. 152 (danas kč.br. 152/1) za korist kč.br. 152/5 u vlasništvu tužitelja,

- da je preostali dio čestice kč.br. 152 kupila Mirjana Jerinić,

- da su tužitelj i Mirjana Jerinić pokrenuli postupak radi utvrđenja prava vlasništva i utvrđenja prava služnosti prolaza i provoza i progona preko kč.br. 152/1 za korist kč.br. 152/5 te je donesena pravomoćna presuda broj P-188/1976 Općinskog suda u Velikoj Gorici od 26. svibnja 1976. kojom je tužitelj stekao pravo vlasništva kč.br. 152/5 od 150 čhv k.o. Augušanovec, te je utvrđeno postojanje prava služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1 u širini od 3 m i dužini od 22 m, za korist kč.br. 152/5 kako je upisano i zabilježeno u prijavnom listu Ureda za katastar u Velikoj Gorici broj 372/1976 od 15. ožujka 1976.,

- da su tužitelj i Mirjana Jerinić temeljem presude broj P-188/1976 od 26. svibnja 1976. pokrenuli postupak izvršenja pod brojem I-400/76 (Z-1004/76) radi bestereznog otpisa kč.br. 152/5 za korist tužitelja uz istovremenu uknjižbu prava služnosti te je 23. rujna 1976. doneseno rješenje Općinskog suda u Velikoj Gorici, zemljišnoknjižni odjel kojim se dozvoljava predloženo izvršenje,

- da je 29. rujna 1976. tužitelj ishodio građevinsku dozvolu za slobodno-stojeći objekt-vikend kuću prema urbanističkim uvjetima građenja, u kojoj građevinskoj dozvoli je uvažena presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici broj P-188/1976,

- da je temeljem sudske nagodbe broj P-11903/2008-6 od 3. srpnja 2009. nekretninu oznake kč.br. 152/1 upisanu u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec stekao Dieter Wilhelm Jerinić (rješenje o nasljeđivanju od 4. ožujka 2011.),

- da je temeljem rješenja o nasljeđivanju iza pok. Dieter Wilhelm Jerinića, nekretninu oznake kč.br. 152/1 upisanu u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec stekao sin ostavitelja- mlt. Dimitri Vinzenz Jerinić,

- da je tuženica stekla nekretninu kč.br. 152/1 upisanu u zk.ul.br. 662 k.o. Augušanovec temeljem Ugovora o darovanju od 11. svibnja 2017. i Anexa tog ugovora od 19. lipnja 2018., te se upisala kao vlasnica predmetne nekretnine 16. kolovoza 2018. pod brojem Z-7425/2018,

- da su tužitelj i njegova supruga (Katica Hrovat) temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 6. kolovoza 2004. i Aneksa ugovora o kupoprodaji nekretnina od prodavatelja Mirjane Jerinić kupili česticu kč.br. 145/9 k.o. Augušanovec,

- da je temeljem Ugovora o darovanju od 24. listopada 2018., česticu kč.br. 145/9 stekla kćer tužitelja – Gorana Cvetnić.

13. Na okolnosti korištenja predmetnog puta pješice i vozilima preko poslužne nekretnine tuženice, savjesnosti i vremenskog perioda prolaza, u postupku su saslušani svjedoci i stranke.

14. Tužitelj saslušan kao stranka je u bitnome iskazao da je 1975. kupio predmetnu nekretninu od Milana Sukalića (tada kč.br. 152), koja nije imala pristup na javnu prometnicu pa mu je Milan Sukalić dozvolio prelaziti preko njegove čestice do čestice tužitelja, a što je naznačeno u kupoprodajnom ugovoru. Mirjana Jerinić je kupila preostali dio čestice kč.br 152, koja je odmah ogradila svoju česticu na način da je stavila betonski zid, dok se put kojim je on prolazio nalazio izvan betonskog zida. Redovito je održavao put do svoje nekretnine te mu Mirjana Jerinić, kao niti kasniji vlasnik Dieter Wilhelm Jerinić nikada nisu osporavali pravo prolaza, provoza i progona tim putem, pa su čak on i Mirjana Jerinić ishodili presudu kojom mu se priznaje pravo služnosti po spornom putu. Tužitelj navodi da 40 godina uživa predmetni put na način da prolazi preko njega bilo pješice, bilo automobilom do svoje nekretnine, te ga nitko nikada nije sprečavao u tome do nove vlasnice – tuženice. Do njegove nekretnine sa automobilom ne može se doći nijednim drugim putem osim spornim dijelom. Na čestici koju je kupio, a koja je sada u vlasništvu njegove kćeri (kč.br. 145/9) se nalaze betonske stepenice kojima može doći do svoje nekretnine, međutim s obzirom da je starije životne dobi jako mu je otežano penjati se ili spuštati po istima. Svojoj kćerci je darovao nekretninu oznake kč.br. 145/9 jer je mislila graditi kuću.

15. Tuženica saslušana kao stranka je u bitnome iskazala da je njezin sin Dimitri Vinzenz Jerinić kao maloljetno dijete naslijedio 2009. nekretninu oznake kč.br. 152/1 od njegovog oca Dieter Wilhelm Jerinić, te budući da je bio maloljetan Centar za socijalnu skrb je bio skrbnik na nekretninama te se nekretnina zbog maloljetnosti djeteta nije mogla otuđiti niti prodati do punoljetnosti djeteta. U periodu kada je njezino dijete bilo maloljetno nisu dolazili na nekretninu, te ju je znao nazvati tužitelj u više navrata i pitati je li bi mu prodala nekretninu, međutim nisu mogli prodati nekretninu jer je njezin sin naslijedio i dugove iza pok. oca te dok se dugovi ne riješe nije mogla raspolagati nekretninom, što je i rekla tužitelju. Kada je njezin sin postao punoljetan darovao joj je nekretninu oznake kč.br. 152/1. Sve dok nije postala vlasnica nekretnine nije dolazila na predmetnu nekretninu. Željela je urediti nekretninu i podnijela je zahtjev za legalizaciju nekretnine te je tada u zk odjelu saznala da postoji zabilježba spora u vezi prava služnosti, dodajući da do tada nije ništa znala o tome. U zemljišnoknjižnom postupku se usprotivila upisu prava služnosti na nekretnini, što je bilo 2018. te je zahtjev tužitelja bio odbijen. Nije joj poznato tko je postavio betonski zid s drvenom ogradom jer je isti postavljen prije nego je ona postala vlasnicom. Sa Mirjanom Jerinić nije bila u kontaktu. Tužitelju brani da prolazi spornim putem jer isti može doći do svoje nekretnine preko nekretnine kč.br. 145/9.

16. Saslušan kao svjedok Stjepan Škrinjarić je u bitnome iskazao da živi u blizini i da zna od kada je tužitelj kupio svoju nekretninu preko spornog puta je dolazio do svoje nekretnine, s time da mu je poznato da zadnjih nekoliko godina tužitelj ima nekih problema u pogledu korištenja puta do svoje kuće. Pomagao je tužitelju graditi kuću te su nesmetano dovozili građevinski materijal preko spornog puta do nekretnine tužitelja, a kasnije kada je tužitelj izgradio kuću pomogao mu je dovoziti drva, pri čemu su nesmetano koristili sporni put. Kada bi prolazio pokraj nekretnine tužitelja i tuženice vidio bi parkirano vozilo tužitelja na spornom putu. Prethodni vlasnik nekretnine kč.br. 152/1 (Dieter Wilhelm Jerinić, poznat kao Vili) nije parkirao vozilo na spornom putu jer je imao svoje dvorište, niti je prolazio tim putem do svoje nekretnine osim kada je išao do tužitelja pješice.

17. Svjedokinja Marica Škrinjarić je u bitnome iskazala da je tužitelj kupio predmetnu nekretninu 70-tih godina i da cijelo vrijeme od kupnje nekretnine do svoje nekretnine koristi sporni put. Poznato joj je da tužitelj nikada nije imao problema u pogledu korištenja spornog puta. Također joj je poznato da je nakon što je umro Dieter Wilhelm Jerinić, nekretnina neko vrijeme bila zapuštena. Nekretnina koja je u vlasništvu tužitelja je ograđena ogradom i čini jednu cjelinu.

18. Svjedokinja Darija Miljković je u bitnome iskazala da je počela sa tuženicom dolaziti na predmetnu nekretninu od 2017. gdje se nalazi vikendica tuženice, čistiti nekretninu budući je bila zarasla korovom i trnjem. Nema nikakvih saznanja o vlasničko pravnim odnosima u vezi sa tom nekretninom prije 2017. nego što je počela dolaziti tamo. S time da joj je tuženica rekla da je susjed Hrovat ogradio jedan dio njezinog zemljišta, ali joj nije poznato je li tuženica znala do tada je li to njezino zemljište. Primijetila je put koji je u vlasništvu tuženice, da je ograđen, te je više puta vidjela da je na tom putu parkirano vozilo od susjeda Hrovata, a također je vidjela da je znao parkirati vozilo u svom dvorištu, koje je ograđeno ogradom od glavne ceste. Vidjela je tužitelja da se penje po stepenicama do svoje kuće, te da on i njegova kćer koriste ograđeno zemljište kao jedno dvorište.

19. Svjedok Zdenko Lovrin je u bitnome iskazao da ima vikendicu u blizini sporne nekretnine od 1984. Poznato mu je da tužitelj parkira vozilo u svom ograđenom dvorištu, koje dvorište tužitelj koristi zajedno sa kćerkom, ali da je znao vidjeti vozilo tužitelja parkirano i na spornom putu. Poznato mu je da je tuženica počela dolaziti na predmetnu nekretninu kada je njezin sin postao punoljetan. Za vrijeme dok je bio živ Dieter Wilhelm Jerinić (zvan kao Vili), tužitelj nije imao problema u pogledu korištenja spornog puta, naime tužitelj i Dieter Wilhelm Jerinić su bili dobri prijatelji i odrasli su kao obitelj.

20. Svjedokinja Gorana Cvetnić (kćer tužitelja) je u bitnome iskazala da je njezin otac 1974. zajedno sa Dieter Wilhelm Jerinić kupio nekretninu od Milana Sukalića, na način da je njezin otac kupio 150 čhv, a Dieter Wilhelm Jerinić 160 čhv, te je njezin otac dogovorio sa prodavateljem, Milanom Sukalićem da će mu dati služnost puta, sa čime je bio suglasan Dieter Wilhelm Jerinić jer nekretnina koju je kupio njezin otac nije imala pristupni put zbog konfiguracije tla, ista se nalazi na brijegu. Prilazni put, odnosno sporni put je napravio njezin otac, na koji je znao posuti i šljunak kako bi mogao proći s vozilom do svoje nekretnine. Dieter Wilhelm Jerinić nije se nikada protivio korištenju spornog puta, niti je sprečavao njezinog oca u odražavanju i korištenju puta. Dieter Wilhelm Jerinić je svoju nekretninu ogradio ogradom, koja ograda je bila betonski temelj s nadogradnjom drva i ista ograda se nalazila na gornjoj strani spornog puta (na lijevoj strani gledajući s početka puta). Sporni put preko kojeg njezin otac ima služnost je u širini 2,53 m. Ona je vlasnica čestice kč.br. 145/9 koja se čestica nalazi pored čestice tužitelja, i ona na svojoj čestici ne može napraviti put kojim bi njezin otac dolazio do svoje nekretnine zbog konfiguracije tla, postoje samo stepenice kojima njezin otac dolazi do svoje nekretnine. Njezin otac je sporni put koristio 50 godina, no od kada je tuženica postala vlasnica ista mu je onemogućila korištenje puta za dolazak do njegove nekretnine. U trenutku kada je njezin otac ishodovao građevinsku dozvolu za gradnju vikendice u građevinskoj dozvoli se navodi da isti ima služnost puta, jer u protivnom ne bi mogao dobiti građevinsku dozvolu jer nekretnina nema pristupni put. Kako je već navela ocu ne može na svojoj nekretnini dopustiti izgradnju pristupnog puta zbog konfiguracije tla, a u konačnici jednog dana ako se odluči ne bi mogla prodati nekretninu. Od kada je tuženica vlasnica čestice kč.br. 152/1 sukobi između nje i njenog oca su neprekidni i ista stalno onemogućava njezinog oca za korištenje služnosti puta. Nije moguće da tuženica ili njezin sin nisu vidjeli sporni put kada su dolazili do svoje nekretnine jer su isti dolazili na nekretninu tužitelja i prolazili spornim putem te su isti bili dobro upoznati da tužitelj koristi sporni put za dolazak do svoje nekretnine. Poznato joj je da je tuženica u više navrata znala i prespavati u kući koju je imao Vilhelm Dieter Jerenić, a njezin sin je tada imao par mjeseci. Kada je njezin sin malo porastao znao se družiti s njezinom djecom o čemu čak postoje i fotografije, te cijelo vrijeme nitko nije sprečavao njezinog oca u korištenju spornog puta. Tuženica je počela osporavati služnost puta kada je njezin otac podnio zahtjev za upis služnosti puta u zemljišne knjige, na kojem ročištu se usprotivila upisu dok je na ročištu bila prisutna i Mirjana Jerinić koja je bila suglasna za upis služnosti.

21. Svjedokinja Irena Brnada je u bitnome iskazala da je prijateljica sa tuženicom od 2012., te je prvi put sa tuženicom 2017. došla na predmetnu nekretninu na kojoj tuženica ima vikendicu da bi istu uredili, raskrčili jer je sve bilo zaraslo oko nje i u njoj. U vikendici tuženice nije bilo struje, bila je unutra stara drvena stolarija, oko vikendice

je bilo dosta zarasle trave, grmlja, drveća. Kada su došli na predmetnu nekretninu, gledajući od ceste postojao je put (sporni) tada zemljani koji je bio ograđen s ogradom, te koliko se može sjetiti na početku tog puta postojala je ograda kao i na vrhu tog puta. Do vikendice tuženice došli su preko drugoga puta koji služi za prilaz vikendici tuženice i koji se nalazi s druge strane kuće i bio je zemljani put a sada je posut šljunkom, i koji put služi i dan danas za dolazak do vikendice, nekretnine tuženice. Nadalje, svjedokinja navodi da je i nekoliko puta prošla preko spornog puta, kada je tuženica shvatila da je taj put njezina nekretnina, a sve zbog toga što je tuženica željela sanirati zid koji se nalazi uz sporni put. Tada bi vidjela suprugu od tužitelja koja je prolazima spornim putem, dok tužitelja nije vidjela, ali je primijetila da je njegovo vozilo parkirano na donjem dijelu nekretnine koja je ograđena i nalazi se u vlasništvu njegove kćerke. Svjedokinja navodi da kada je sa tuženicom došla prvi put na njezinu nekretninu sporni put je izgledao kao javni put, bio je održavan, s time da joj nije bilo poznato tko isti održava, za razliku od nekretnine tuženice (vikendice) koja je bila zapuštena, ograda je bila postavljena na putu, te je isti bio sa lijeve strane odvojen betonskim zidom od nekretnine tuženice.

22. Svjedok Dimitri Vinzenz Jerinić je u svom iskazu u bitnome iskazao da je naslijedio 2010. nekretninu kč.br. 152/1 od pok. oca. Dok je njegov otac bio živ bi dolazili na predmetnu nekretninu, znali bi u predmetnoj nekretnini spavati, družiti se sa prijateljima, roštiljati, na kojim druženjima je znao biti i tužitelj. Njegov otac je redovito održavao nekretninu. Kada bi dolazili na predmetnu nekretninu parkirao bi svoje vozilo na zemljani put (sporni put), dok bi tužitelj parkirao na nekretnini koja se nalazi ispod njegove kuće. Sa gornje strane puta se nalazio kameni zid sa starom drvenom ogradom (koji i danas postoji). Dok su njegovi roditelji bili u braku zajedno bi svi dolazili na predmetnu nekretninu, a nakon rastave roditelja (rastavili su se kad je imao 4 godine), nastavio je dolaziti sa ocem. Međutim, njegova majka je sa svime bila upoznata glede predmetne nekretnine jer je bila u dobrim odnosima i nakon rastave sa njegovim ocem. Period od 5-6 godina nakon smrti oca nije dolazio na predmetnu nekretninu jer je nakon pok. oca naslijedio dugove pa on i njegova majka nisu znali hoće li prodati nekretninu. Nakon što je postao punoljetan predmetnu nekretninu je darovao majci. U periodu kada je dolazio na predmetnu nekretninu nije vidio tužitelja da prolazi ili parkira svoje vozilo na spornom putu. Isto tako, kada je nakon dužeg perioda, sa majkom došao na predmetnu nekretninu nisu mogli pristupiti spornom putu jer je bila postavljena ograda, pa su morali probiti drugi put sa druge strane, do svoje nekretnine kako bi istoj mogli pristupiti.

23. Iskaz tužitelja sud ocjenjuje istinitim jer je u skladu sa materijalnom dokumentacijom i iskazom svjedoka Stjepana Škrinjarića, Marice Škrinjarić, Zdenka Lovrina i Gorane Cvetnić. Iskazi navedenih svjedoka su uvjerljivi, suglasni i u skladu sa materijalnom dokumentacijom. Tako je iz iskaza ovih svjedoka utvrđeno da je tužitelj preko nekretnine sada oznake kč.br. 152/1 do nekretnine kč.br. 152/5 oduvijek prolazio i to kako pješice, tako i zaprežnim vozilima, a potom osobnim vozilom. Kada se govori "oduvijek" odnosi se na razdoblje od kupnje nekretnine tužitelja (1975. godine), do trenutka dok tuženica nije postala vlasnica nekretnine oznake kč.br. 152/1 (2018. godine). Svi svjedoci suglasni su dakle u iskazima da se predmetni put koristio i koristi se za prolaz i prevoz tužitelja, kojeg nitko nije ometao ili sprečavao u korištenju istoga. Ne ulazeći u razloge osporavanja tužbenog zahtjeva po tuženici, sud zaključuje da nikada nije bilo nikakvih razmirica oko predmetnog prolaza i

provoza, da tužitelj nije trebao tražiti posebno dopuštenje za prolaz i provoz. Niti je to radio prijevorno, potajice.

23.1. Sud je neuvjerljivim našao navode svjedoka Dimitra Vinzenza Jerinića (sina tuženice) u dijelu u kojem navodi da nikada nije vidio tužitelja da prolazi spornim putem iz razloga što iz iskaza drugih svjedoka proizlazi sasvim suprotno. Tome u prilog upravo i govori činjenica što je sporni put redovito održavan, bio je nasut pijeskom, dok iz iskaza svjedoka (Stjepana Škrinjarića, Zdenka Lovrina, Darije Miljković) proizlazi da su viđali da je automobil od tužitelja parkiran na spornom putu ili pak da su vidjeli tužitelja ili njegovu suprugu kako prolazi tim putem do svoje nekretnine.

23.2. Sporni put se isključivo koristi u naravi kao put prema nekretnini tužitelja i nema drugu svrhu. Inače čestica kč.br. 152/1 (na dijelu na kojem se nalazi kuća i dvorište) je ograđena betonskim zidom s drvenom ogradom (danas je to ruševni zid) i ista se nalazi na gornjoj strani spornog puta. Nadalje, iz iskaza svjedoka proizlazi da tuženica prilaz do svoje nekretnine kč.br. 152/1 ima sa druge strane, sa koje se dolazi u dvorište nekretnine (iskaz svjedoka Stjepana Škrinjarića i Irene Brnada), što ukazuje da sporni put ima isključivo svrhu za dolazak na nekretninu tužitelja kč.br. 152/5. Stoga sud nije povjeravao iskazu svjedoka Dimitra Vinzenza Jerinića, sinu tuženice, koji je zainteresiran za ishod ovog spora, da kada je sa majkom došao na nekretninu kč.br. 152/1 nakon par godina što nisu dolazili da su morali probiti drugi put za dolazak do svoje nekretnine jer se na spornom putu nalazila ograda.

24. Za pravilnu primjenu materijalnog prava u ovom predmetu odlučno je od kada tužitelj koristi i izvršava pravo služnosti na povlasnoj nekretnini tuženice. Sud utvrđuje kako je faktični posjed prava stvarne služnosti od strane tužitelja počeo teći 1975. te se isto kontinuirano nastavilo i tijekom kasnijih godina sve dok tuženica nije postala vlasnica poslužne nekretnine oznake kč.br. 152/1, slijedom čega sud utvrđuje da je rok dosjedanja prava stvarne služnosti na spornom dijelu kč.br. 152/1 započeo teći od 1975. kada je na snazi bio Opći građanski zakonik (dalje: OGZ). Pravila OGZ-a su se primjenjivala do 1. rujna 1980. – dana stupanja Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima.

25. U skladu s člankom 388. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10 143/12, 152/14 - dalje: ZVDSP) stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu toga zakona prosuđuju se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene ili prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

26. Prema paragrafu 1470. OGZ-a redovno vrijeme dosjlosti u pogledu prava služnosti na nekretninama koja nisu upisane u zemljišnoj knjizi na ime onoga koji ih doista posjeduje, završava se poslije 30 godina.

27. Međutim, prema pravnim pravilima imovinskog prava iz paragrafa 480. OGZ-a, a u svezi sa Načelnim mišljenjem proširene Opće sjednice Saveznog vrhovnog suda od 4.IV.1960. br. 3/60 osnov stjecanja prava stvarne služnosti može biti i dosjlost s time da je za stjecanje dovoljno izvršavanje tog prava kroz 20 godina, uz pošten posjed koji se predmnijeva.

28. Budući da je u ovom slučaju, prije proteka navedenog vremena dosijedanja, 1. rujna 1980. stupio na snagu Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Službeni list" SFRJ 6/80, 36/90, "Narodne novine" broj 53/91, 91/96 - dalje: ZOVO) na stjecanje prava stvarne služnosti dosjelošću, u ovom slučaju valja primijeniti odredbe ZOVO (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 3753/1994-2 od 12. ožujka 1998.).

29. Prema odredbi članka 49. stavak 1. ZOVO-a stvarna služnost je pravo vlasnika jedne nekretnine (povlasno dobro) da za potrebe te nekretnine obavlja određene radnje na nekretnini drugog vlasnika (poslužno dobro) ili da zahtijeva od vlasnika poslužnog dobra da se suzdržava od obavljanja određenih radnji koje bi inače imao pravo obavljati na svojoj nekretnini.

29.1. Prema odredbi članka 51. ZOVO stvarna služnost zasniva se pravnim poslom, odlukom državnog organa i dosjelošću.

30. U odnosu na stjecanje stvarnog prava stvarne služnosti pravnim poslom, valja navesti da od dana stupanja na snagu ZOVO-a, upis u javne knjige ima konstitutivni značaj za stjecanje tog prava (članak 52. ZOVO). I prije stupanja na snagu ZOVO-a upis u javne knjige prema pravnim pravilima bivšeg OGZ-a, obzirom na vrijeme kada je Privremeni kupoprodajni ugovor od 26. srpnja 1975. sklopljen, upis u javne knjige bio je od značaja za stjecanje prava stvarne služnosti pravnim poslom (paragraf 481.). Međutim, tumačenjem tih pravnih pravila kao i članka 9. Zakona o prometu zemljišta i zgrada, ("Službeni list SFRJ" broj 43/65, 57/65, 17/67 i 11/74) prema kojoj ugovor na osnovu kojeg se prenosi pravo vlasništva na zemljištu mora biti pismen (što bi shodno trebalo primijeniti na ugovor kojim se zasniva pravo stvarne služnosti), sudska praksa je usvojila stav da se pravnim poslom (makar on bio i usmen), ako je izvršen, smatra pravovaljanim, čime se stvarna služnost stječe i bez upisa u javne knjige (npr. odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1397/1994). Dakle, način stjecanja tog prava, nije bilo isključivo, upis u zemljišne knjige, već je to mogla biti i predaja - stupanje u posjed novog stjecatelja. Konkretno, Privremenim kupoprodajnim ugovorom kojeg je sklopio tužitelj sa prodavateljem Milanom Sukalićem uvjetovano je formiranje puta tužitelju do pristupa njegovoj čestici, koji uvjet je ispunjen. Time se zaključuje da je služnost prolaza i provoza bez obzira na činjenicu što takva služnost nije upisana u zemljišnim knjigama osnovana ugovorom, iz 1975. i što ne znači da služnost ne postoji. Upravo je sudska praksa zauzela shvaćanje da ako se služnost izvršava, da tada to pravo postoji, neovisno o tome je li došlo do upisa služnosti u zemljišnoj knjizi ili ne. Kada je nesporno postojao pisani ugovor o osnivanju prava služnosti, koji je izvršen (tužitelj od kupoprodaje svoje nekretnine počinje se služiti spornim putem jer je to jedini put do njegove nekretnine, pa isti i uređivati, poravnati, prolaziti pješke, zaprečnim vozilima i automobilom) dakle, tužitelj koristi to pravo stvarne služnosti iako nije upisana u zemljišne knjige, to je tužitelj i bez upisa u javne knjige mogao steći stvarnu služnost u korist svoje nekretnine, na teret poslužne nekretnine.

31. Nadalje, odredbom članka 54. ZOVO-a stvarna služnost stječe se dosjelošću kada je vlasnik povlasnog dobra faktično ostvarivao služnost za vrijeme od 20 godina a vlasnik poslužnog dobra se tome nije protivio. Stvarna služnost se ne može steći

dosjelošću ako je vršena zloupotrebom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužnog dobra, silom, prijevarom ili ako je služnost ustupljena do opoziva.

31.1. Dakle, da bi tužitelj dosjelošću stekao pravno stvarne služnosti, nužno je da je isti kao vlasnik povlasnog dobra izvršavao pravo stvarne služnosti prolaza i provoza na poslužnoj nekretnini kroz 20 godina te da se vlasnik poslužne nekretnine nije tome protivio, kao i da se ne radi o situaciji da je služnost izvršavana zloupotrebom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužnog dobra, silom, prijevarom ili ako je služnost ustupljena do opoziva.

31.2. Isto tako stjecanje prava služnosti dosjelošću uređuju odredbe članka 229. ZVDSP, a kojom je propisano da se stvarna služnost osniva se na temelju zakona dosjelošću, ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz 20 godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio (stavak 1.), te da se ne može dosjelošću osnovati stvarna služnost ako se njezin sadržaj izvršavao zluporabom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužne nekretnine, silom, potajno ili na zamolbu do opoziva (stavak 2.).

31.3. U konkretnom slučaju, da bi tužitelj dosjelošću stekao pravno stvarne služnosti, dakle, sukladno svim citiranim važećim propisima, nužno je da je isti kao vlasnik povlasnog dobra izvršavao pravo stvarne služnosti prolaza, provoza i progona na poslužnoj nekretnini te da se vlasnik poslužne nekretnine nije tome protivio, kao i da se ne radi o situaciji da je služnost izvršavana zloupotrebom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužnog dobra, silom, prijevarom ili ako je služnost ustupljena do opoziva.

32. Među strankama nisu sporne činjenice da su nekretnine tužitelja i tuženice u zemljišnoj knjizi i katastru evidentirane kao nekretnine u njihovu posjedu i vlasništvu, a temeljem nalaza i mišljenja vještaka geodeta utvrđeno je preko kojeg dijela navedenih nekretnina prolazi međa te su utvrđene točne dimenzije (širina, duljina i površina) definirane točkama u Geodetskom snimku, u kojim dimenzijama su prema iskazivanju stranaka direktno i putem, prednika koristio put, prolaz.

33. Temeljem suglasnih iskaza tužitelja i svjedoka Stjepana Škrinjarića, Marice Škrinjarić, Zdenka Lovrina, koje je sud u cijelosti prihvatio kao vjerodostojne i životne, a što tuženica nije niti osporila u svom iskazu, utvrđeno je da je tužitelj faktično i nesmetano koristio služnost prolaska pješice i provoza vozilom i progona preko djela kč.br. 152/1 više od dvadeset godina (od 1975. godine) i da se vlasnici poslužnog dobra nisu tome protivili, sve dok tuženica nije postala vlasnica nekretnine (2018. godine). Također, proizlazi da služnost djelom kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec za korist kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec nije vršena zloupotrebom povjerenja tužitelja, silom, prijevarom, niti je služnost bila ustupljena do opoziva. Da bi došao do svoje nekretnine tužitelj mora prijeći preko sporne čestice u vlasništvu sada tuženice što je tužitelj doista neometano koristio dakle stupio u posjed i faktički koristio počevši od 1975. pa nadalje, jer nitko u postupku nije tvrdio drugačije. Što znači da je tužitelj stekao dosjelošću pravo stvarne služnosti devedesetih godina prošlog stoljeća.

34. Stoga, za pitanje osnovanosti tužbenog zahtjeva nije odlučno to što je nakon uspostave služnosti došlo do promjene nositelja prava vlasništva (tuženica je u svom

iskazu istakla da je nekretninu kč.br. 152/1 stekla 2018.) jer se radi o stvarnoj služnosti koju su dužni trpjeti svakodobni vlasnici poslužne nekretnine.

35. Vezano za poštenje tužiteljevog posjeda prava stvarne služnosti prolaza i provoza te progona na spornom dijelu kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec sud drži da je isti posjed bio pošten.

36. Prema stavu ovog suda, tuženica nije dokazala da bi tužitelj bio nepošten posjednik prava stvarne služnosti na predmetnom dijelu kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec. Naime, kod utvrđenih činjenica da je tužitelj kupio nekretninu oznake kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec temeljem Privremenog kupoprodajnog ugovora od 26. srpnja 1975. od prodavatelja Milana Sukalića koji je bio isključivi vlasnik kč.br. 152 k.o. Augušanovec, a nekretnina koju je kupio tužitelj nije imala pristup na javnu prometnicu, pa su tužitelj i Milan Sukalić prilikom sklapanja Privremenog kupoprodajnog ugovora osnovali i pravo služnosti prolaza i provoza u korist kč.br. 152/5. Nadalje, imajući u vidu da nakon što je nekretnina kč.br. 152 parcelirana, tužitelj je ishodio i pravomoćnu presudu Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj P-188/1976 kojom je utvrđeno postojanje prava služnosti provoza svim vozilima, prolaza i progona preko kč.br. 152/1. Temeljem osnovanog prava služnosti tužitelj je ishodio i građevinsku dozvolu za slobodno-stojeći objekat-vikend kuću na kč.br. 152/5. Iz iskaza tužitelja i svjedoka Stjepana Škrinjarića proizlazi da kada je tužitelj gradio vikend kuću isti mu je pomagao, te su koristili sporni put preko kč.br. 152/1 za dovoz materijala, te da je i nadalje tužitelj nesmetano do svoje nekretnine dolazio preko spornog dijela kč.br. 152/1, da je sporni dio tužitelj redovito održavao, a bez da mu je itko ikada to branio, sve dok tuženica nije postala vlasnica nekretnine kč.br. 152/1 (2018. godine). Stoga sud zaključuje kako je posjed prava stvarne služnosti od strane tužitelja pošten s obzirom na to da je isti u smislu članka 18. ZVDSP-a, nije znao niti je imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo stvarne služnosti. Sud ocjenjuje da je tužitelj dokazao da se raniji vlasnik poslužne nekretnine kč.br. 152/1 nije protivio izvršavanju prava stvarne služnosti preko iste. Naime, na temelju iskaza svih saslušanih svjedoka i iskaza tužitelja utvrđeno je da nitko nikada tužitelju nije branio niti se protivio da on prolazi spornim dijelom kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec sve dok tuženica nije postala vlasnica.

37. Također, sud smatra kako je tužitelj dokazao da predmetno pravo stvarne služnosti nije izvršavano zlouporabom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužne nekretnine, silom potajno ili na zamolbu do opoziva. Na takav zaključak upućuju iskazi saslušanih svjedoka i tužitelja iz čijih iskaza je nedvojbeno utvrđeno kako je tužitelj uz znanje i naočigled prijašnjeg vlasnika kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec koristio prolaz od javnog puta pa preko puta kč.br. 152/1.

38. U skladu s člankom 243. ZVDSP-a propisano je da služnost koja nije upisana u zemljišnu knjigu prestaje kada poslužnu stvar stekne osoba koja nije znala niti je morala znati za tu služnost.

39. Ovaj sud, iskaz tuženice u dijelu kojim je tvrdila da je za služnost saznala tek 2018. godine, ocjenjuje neistinitim i dan u svjetlu zaštite svoje pravne pozicije u postupku, a pri tome imajući u vidu da iz iskaza svjedoka Dimitria Vinzenza Jerinića (sina tuženice) proizlazi da je tuženica dok je bila u braku sa njegovim ocem dolazila na predmetnu nekretninu. Naime, sporni put isključivo se koristi u naravi kao put

prema nekretnini tužitelja i nema drugu svrhu. Inače čestica kč.br. 152/1 (na dijelu na kojem se nalazi kuća i dvorište) je ograda betonskim zidom s drvenom ogradom (danas je to ruševni zid) i ista se nalazi na gornjoj strani spornog puta, što dodatno ukazuje o činjenici postojanja služnosti i njenog izvršavanja tijekom niza godina. Neživotno je da svjedok Dimitri Vinzenz Jerinić (sin tuženice) baš nikada nije vidio tužitelja da prolazi predmetnim putem kada je često dolazio sa ocem na predmetnu nekretninu na kojoj bi se znali družiti, roštiljati, prespavati, a na kojim druženjima je bio prisutan i tužitelj. Nadalje, iz samog iskaza tuženice proizlazi da dok je njezino dijete bilo maloljetno da bi ju znao nazvati tužitelj sa prijedlogom da mu proda nekretninu ali da ista s nekretninom nije mogla raspolagati jer je imovina bila pod nadzorom Centra za socijalnu skrb, pa je tako i odgovorila tužitelju. Prema tome, tuženica je morala znati da se od strane tužitelja vrši sadržaj služnosti prolaza, provoza i progona zbog čega se u odnosu na tuženicu ne može primijeniti načelo povjerenja u zemljišne knjige.

39.1. Također nije od odlučne važnosti što tuženica ne živi na predmetnoj adresi i što nije dolazila nekoliko godina dok je njezin sin bio maloljetan. Bitno je da je ona zasigurno vidjela i morala znati za predmetni put. Njezin sin (svjedok Dimitri Vinzenz Jerinić) je iskazao dok su njegovi roditelji bili u braku su zajedno dolazili na predmetnu nekretninu gdje su imali vikendicu, a nakon razvoda roditelja, koji su se razveli kada je on imao 4 godine, tuženica je bila upućena u sve u pogledu nekretnine na kojoj su imali vikendicu jer su njegovi roditelji bili u dobrim odnosima.

40. Nadalje, u konkretnom slučaju ne može se govoriti niti o prekidu dosjelošti. Prekid dosjelošti pretpostavlja nastup takvih okolnosti zbog kojih dosjelošt nije mogla početi teći, a ako je tekla, prestaje teći, proteklo vrijeme se briše, a ponovno počinje teći, ako se i kada stvore nove pretpostavke za dosjelošt, odnosno kad otpadnu okolnosti zbog kojih je došlo do prekida, da se na prekid na odgovarajući način primjenjuju pravila o prekidu odnosno zastoju zastarjelosti potraživanja, te da do prekida dosjelošti stvarne služnosti dolazi ako dođe do promijene vlasnika nekretnine na kojoj je služnost izvršavana, a novi vlasnik u času stjecanja nije znao niti je morao znati da netko izvršava sadržaj služnosti.

40.1. Međutim, isto tako točno jest da primjeni pravila o prekidu zastare prema obveznom pravu, ima mjesta samo ukoliko nisu nastupili učinci zastare (utuživa obveza zbog isteka roka zastare postaje takozvana prirodna /neutuživa/ obveza), a što odgovarajućom primjenom tih pravila na prekid dosjelošti za stjecanje stvarne služnosti znači da nema mjesta primjeni pravila o prekidu dosjelošti nakon što je dosjelošću stvarna služnost već stečena.

40.2. Naime, služnost prolaza, provoza i progona preko kč.br. 152/1 k.o. Augušanovec za korist kč.br. 152/5 k.o. Augušanovec stečena je dosjelošću devedesetih godina prošlog stoljeća, dok se tuženica u prilog prekidu dosjelošti poziva na okolnosti koje su nastale nekoliko godina kasnije (prva protivljenja izvršavanju služnosti datiraju iz 2018. godine).

41. Stoga sud utvrđuje da je tužitelj predmetno pravo stvarne služnosti stekao dosjelošću na temelju članka 388. stavak 2. ZVDS-a u svezi s pravnim pravilom 1470. OGZ-a i člankom 54. stavak 1. ZOVO-a, pa je sud prihvatio tužbeni zahtjev u cijelosti, uslijed čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

42. Kako je tužitelj sukladno članku 228. stavak 2. ZVDSP ovlašten ishoditi upis stečenog prava na temelju zakona u zemljišnoj knjizi, valjalo je prihvatiti i tužbeni zahtjev da je tuženica dužna trpjeti uknjižbu prava te stvarne služnosti u zemljišnoj knjizi na svojoj nekretnini.

43. U odnosu na protutužbeni zahtjev kojim tuženica traži ukidanje prava stvarne služnosti provoza, prolaza i progona preko nekretnine kč.br. 152/1, u korist nekretnine kč.br. 152/5, prema odredbi članka 58. stavak 2. ZOVO vlasnik poslužnog dobra može zahtijevati da prestane pravo stvarne služnosti kada ona postane nepotrebna za korištenje povlasnog dobra ili kad prestane drugi razlog zbog kojega je ona zasnovana, dok prema odredbi članka 242. stavak 2. ZVDSP sud će na zahtjev vlasnika poslužne nekretnine svojom odlukom ukinuti nužni prolaz, a i drugu služnost puta, bez obzira na to na kojem je temelju osnovana, ako utvrdi da postoji drugi prikladniji prolaz, ili drugi jednako prikladan prolaz, koji vlasniku poslužnoga zemljišta čini manje štete, ili pak jednako prikladan javni prolaz.

44. Budući da je, dakle, utvrđeno kako tužitelj ima pravo stvarne služnosti prolaza, provoza i progona preko nekretnine tuženice, a tuženica sada zahtijeva njegovo ukidanje, na zahtjev za ukidanjem valja primijeniti sada važeće odredbe ZVDSP.

45. Tumačenjem navedene odredbe (članak 242. stavak 2. ZVDSP), a posebno imajući na umu odredbu članka 175. stavak 1. ZVDSP-a prema kojoj svaka služnost mora imati razumnu svrhu te načela iz članka 177. stavka 1. ZVDSP-a (načelo restrikcije služnosti) prema kojoj je ovlaštenik prava služnosti dužan poslužnu stvar što više štedjeti i svoje ovlasti stezati koliko to dopušta narav i svrha služnosti, služnost se može ukinuti ako je to pravo s obzirom na pretpostavku uz koju je osnovano, prestalo biti objektivno korisno, odnosno izgubilo svoju razumnu svrhu (ne koristi se za ono zbog čega je služnost osnovana, postalo je suvišno, štete i koristi podjednake, za pristup na poslužno zemljište postoji put iste vrijednosti i sl.).

46. Radi utvrđenja činjenica na koje upućuju naprijed citirane materijalne odredbe sud je izveo dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Vladimira Zelenike, ing. geodezije.

47. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka te skice lica mjesta koja je njegov sastavni dio proizlazi da nekretnina kč.br. 152/5 nema svoj pristupni put nego se na kč.br. 152/5 dolazi preko kč.br. 145/9, koja je sada u vlasništvu treće osobe (kćeri tužitelja). Čestice kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 zajedno čine cjelinu. Iako navedene kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 u naravi čine jednu cjelinu a tako su i ograđene, vidljiva je prirodna međa odnosno pokos koji počinje s južne strane međašne linije prema sjeveru gdje je kč.br. 152/5 viša od kč.br. 145/9 za 2,5 m odnosno čestice su denivelirane te se na tom mjestu nalaze betonske stepenice za savladavanje visinske razlike. Dalje iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka proizlazi da tužitelj na svoju česticu kč.br. 152/5 može pristupiti po naprijed navedenim betonskim stepenicama koje se nalaze na kč.br. 145/9.

48. Kako iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da tužitelj ima drugi prolaz (betonske stepenice koje se nalaze na kč.br. 145/9) do svoje kč.br. 152/5 sud je u daljnjem

tijeku postupka ispitao i je li navedeni prolaz jednako prikladan ili prikladniji od služnog prolaza kroz nekretninu tuženice.

49. Sud nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prihvaća u cijelosti ocjenjujući ga jasnim i dostatno argumentiranim.

50. Iz neposrednog opažanja sa uviđaja te na temelju sadržaja nalaza i mišljenja sudskog vještaka, na temelju usporedbe fotografija iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka i to fotografija koje prikazuju služni pravac i fotografija koje prileže spisu ovaj sud ocjenjuje da drugi prilaz koji tužitelj ima do svoje nekretnine preko čestice kč.br. 145/9 nije jednako prikladan prolaz u odnosu na pravac stvarne služnosti.

51. Naime, u dokaznom postupku utvrđeno je da ne postoji drugi prikladniji prolaz, ili drugi jednako prikladan prolaz, koji tužitelju kao vlasniku poslužnog zemljišta oznake kč.br. 152/5 čini manje štete, ili pak jednako prikladan javni prolaz. Međutim ono što je najvažnije jest činjenica da je nekretnina kč.br. 145/9 preko kojih se protežu betonske stepenice za koje tuženica tvrdi da je prikladniji za prolazak tužitelja, vlasništvo fizičke osobe koja nije stranka ovog postupka. Ne može se smatrati prikladnim prolazom takav prolaz koji vodi preko nekretnine u vlasništvu treće osobe, a o čemu je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo pravno shvaćanje u više svojih odluka (tako i Rev 1403/1992 od 20. listopada 1992. i Rev-x 145/13 od 17. prosinca 2013.).

52. Također, treba istaknuti kako alternativni prolaz (betonske stepenice) nije jednako prikladan kao postojeći jer je isti opasan i neprikladan za kišnog vremena ili u zimskom razdoblju a imajući u vidu da je tužitelj starije životne dobi. S obzirom na to, gdje tuženica nije predložila drugi jednako prikladan ili jednako prikladan javni prolaz, nisu se ostvarili razlozi za ukinuće stvarne služnosti.

53. Nastavno, valja navesti i da nije sporno da tužitelj koristi dvorište od kč.br. 145/9 za parkiranje svog automobila i za dolazak do svoje nekretnine preko betonskih stepenica (iskaz tuženice, svjedoka Darije Miljković, Zdenka Lovrina, Irene Brnada i Dimitra Vinzenza Jerinića), niti je sporno da čestice kč.br. 152/5 i kč.br. 145/9 čine jednu cjelinu, ograđene su jednom ogradom. Međutim između tih čestica postoji visinska razlika, odnosno česticu su denivelirane i upravo betonske stepenice služe za savladavanje visinske razlike, koje se stepenice ne mogu smatrati jednako prikladan put do nekretnine tužitelja.

54. S druge strane u razloge sklapanja Ugovora o darovanju od 24. listopada 2018., kojim ugovorom je česticu kč.br. 145/9 stekla kćer tužitelja (treća osoba), ovaj sud ne može ulaziti jer predmet spora u konkretnom slučaju nije utvrđenje valjanosti Ugovora o darovanju.

55. Slijedom navedenog, utvrđeno je da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 242. stavak 2. ZVDSP-a za ukidanjem prava stvarne služnosti, pa ni zahtjev tuženice za uklanjanje drva, te je protutužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan (točka II. izreke presude).

56. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP budući da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu. Trošak tužitelja odnosi se na zastupanje po punomoćniku odvjetniku koji je određen Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 – dalje: Tarifa) sukladno vrijednosti predmeta spora (10.000,01 kuna/1.327,23 eura), te prema priloženom troškovniku. Tako je tužitelju priznat trošak sastava tužbe prema Tbr.7.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, trošak prijedloga za zabilježbu spora prema Tbr. 19. u iznosu od 25 bodova, trošak sastava podneska od 20. veljače 2019., od 4. studenoga 2020., od 3. ožujka 2021., od 25. svibnja 2021. prema Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 100 bodova za svaki podnesak, trošak podneska od 6. studenoga 2020. prema 8.3. Tarife u iznosu od 50 bodova, trošak sastava podneska od 12. svibnja 2021., od 18. lipnja 2021., od 25. lipnja 2021., od 8. lipnja 2022., prema Tbr. 8.4. Tarife u iznosu od 25 bodova za svaki podnesak, trošak pristupa na ročište 18. prosinca 2019., 31. siječnja 2020., 16. ožujka 2021., 16. travnja 2021., 11. lipnja 2021., 1. rujna 2022., 10. prosinca 2024., 13. siječnja 2026., 18. ožujka 2026. prema Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 100 bodova za svako, trošak pristupa na ročište 10. srpnja 2025. prema Tbr. 9.2. Tarife u iznosu od 50 bodova, trošak pristupa na uviđaj 14. rujna 2020. i 13. listopada 2025. prema Tbr. 9.7. Tarife u iznosu od 100 bodova za svako, trošak sastava žalbe prema Tbr. 10.1. Tarife u iznosu od 125 bodova, trošak sastava prijedloga za osiguranje prema Tbr. 11.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, odnosno ukupno 2050 bodova. Cijeneći da je vrijednost jednog boda 2,00 eura u trenutku donošenja odluke o trošku za sve radnje u postupku, tužitelju je valjalo priznati trošak u iznosu od 4.100,00 eura, koji iznos je valjalo uvećati za 25% PDV-a, odnosno tužitelju je valjalo priznati iznos od 5.125,00 eura.

56.1. Tužitelju je valjalo priznati i trošak vještačenja, kao i predujam za izlazak sudske komisije na uviđaj u iznosu od 471,17 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 53,09 eura, trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 53,09 eura te iznos od 26,55 eura na ime sudske pristojbe na presudu, tj. sveukupno iznos od 603,90 eura, te je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

56.2. Trošak sastava odgovora na žalbu tužitelju nije priznat temeljem odredbe članka 155. ZPP. Tužitelju je dosuđen trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu 26,55 eura (obzirom na činjenicu da je odredbom članka 7. stavak 2. Zakona o sudskim pristojbama "Narodne novine" broj 118/18 i 51/23 - dalje: ZSP) ostavljena mogućnost plaćanja sudske pristojbe u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom ukoliko je ista uplaćena u roku tri dana od dana elektroničke dostave odluke, a po stavu ovog suda ne može na teret tuženice ići činjenica da tužitelj nije platio pristojbu na presudu u roku od tri dana od dana elektroničke dostave ove odluke, odnosno ukoliko tužitelj iskoristi ostavljenu mogućnost to će sud dosuditi više od osnovanog, odnosno nastalog troška.

56.3. Odluka o kamatama na dosuđeni parnični trošak temelji se na odredbi članka 151. stavak 3. ZPP koji se sukladno odredbi članka 107. stavak 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 80/22) primjenjuje i na postupke pokrenute i prije stupanja na snagu istog, a u visini određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO.

Velika Gorica, 29. travnja 2026.

Sutkinja:
Ileana Bebek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (članak 335. ZPP).

Broj zapisa: **9-30887-54a4f**

Kontrolni broj: **03e2e-f94ef-07289**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ileana Bebek, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.